

Decàleg #H.

Per una lluita efectiva, ètica i intel·ligent

Denunciem la violència estructural que l'Estat exerceix amb sentències injustes i lleis discriminatòries, amb estructures judicials opaques, amb polítiques arbitràries. **Denunciem la violència cultural** que criminalitza la dissidència equiparant-la a les ideologies i règims més nefastos per a la humanitat. **Denunciem les accions violentes** de les policies, violència exercida de mutu propi a través d'uniformats i d'infiltrats.

1. **Cada acte que provoca danys a les persones i a les coses resta raó**, suport i força a la lluita popular massiva no violenta. Cal valorar cada acció pel seu efecte d'enfortir el moviment i atraure indecisos.
2. **Cada acte només reactiu a la violència judicial, política, econòmica o policial és fàcilment instrumentalitzat** pels qui volen criminalitzar el moviment i l'allunya dels objectius de la lluita.
3. **Més enllà de la legítima ràbia i indignació cada emoció d'odi contra algú que ens domina** ens fa semblants als violents institucionals o descontrolats que critiquem.
4. **La lluita no violenta planteja accions de confrontació - valentes i audaces -, que permeten no sols expressar indignació, sinó que són disruptives**, que tenen capacitat d'alterar la falsa "normalitat" del poder i d'afeblir els seus pilars.
5. **Els aldarulls en nom del poble, de la revolta o del més noble ideal perjudica la rellevància de les mobilitzacions populars**, transversals de la majoria i enterboleix la defensa dels drets que volem defensar (de la llibertat dels presos, de les legítimes reivindicacions de Catalunya...)
6. **Des de l'experiència de moltes lluites no violentes** i en el nostre context, cal evitar tot el que perjudica i posa en segon pla l'èxit de les mobilitzacions majoritàries:
  - **Anar amb la cara tapada emmascara els infiltrats** i ens dona una falsa sensació de seguretat. La lluita no violenta no s'amaga de res, dona la cara i assumeix les conseqüències dels actes que fa amb la consciència tranquil·la. O, no els fa si no les pot assumir. (Cal acabar amb la Llei Mordassa!)
  - **Llençar objectes no és una eina eficaç**. La nostra arma, l'arma dels valents, com l'1 d'octubre, som nosaltres: el nostre cos, la nostra ment i el nostre cor.
  - **Saber qui és l'adversari. Les policies no són el nostre objectiu**, sinó les institucions que les utilitzen per mantenir els seus privilegis i injustícies; la confrontació de carrer pot ser molt vistosa, molt mítica, però desvia l'atenció dels objectius finals o de l'acció. Cal aplicar l'aguda intel·ligència per evitar el xoc de forces, on guanya la més violenta. (Xirinacs)

- **Creuar i malmetre mobiliari públic o propietats particulars no genera l'empatia necessària per enfortir la causa.** Amb aquests actes, en nom de l'autodefensa o per expressar la ràbia, ens provoquem danys i un clima que redueix el suport de la gent i criminalitza el moviment.
7. **Quan es produeixen aquests fets**, o quan preveiem que poden passar, aïllar-los: deixar-los sols, que no puguin justificar que ho fan amb el suport de la gent.
  8. **Si tenim capacitat i som un grup, asseure'ns a terra amb les mans alçades.** Parar l'altra galta, desarma moralment l'adversari i posa al descobert al seva violència. En la lluita col·lectiva no violenta si ens fem empresonar o rebem cops, - com l'1 d'octubre - és perquè som conscients del desgast que produïm en l'adversari. És la immensa valentia i poder de la lluita no violenta.
  9. **Insistir en què els convocants d'actes populars han de tenir els seus serveis d'ordre i d'interposició** no sols abans i durant, sinó que s'hi mantinguin després. Sempre que es pugui, acabar amb actes festius, música, concerts... sense facilitar l'accés a l'alcohol. Hem d'estar descansats i tenir el cap seré.
  10. En definitiva, **en una manifestació no fer res que pugui fer un infiltrat, perquè és obvi que si ho fa és perquè ens perjudica a nosaltres, no a ells.** Tothom que actuï amb violència se'l considerarà infiltrat o provocador.

Els límits de la violència:

“No facis als altres el que no vols que et facin a tu”

Jordi Cuixart en la concentració del 20-S de 2017:

“Els violents són els enemics del poble”